

tes fastsat om partikelforureningen fra fyringsanlæg, kan medføre en vis forøgelse af Københavns magistrats byggeadministration.

I bilag til lovforslaget er de gældende bestemmelser og de foreslåede ændringer i byggelov for staden København opstillet som paralleltekster.

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.*

*Til § 1.*

*Til nr. 1.*

Byggelovens § 13, stk. 4, indeholder hjemmel for boligministeren til i bygningsreglementet at fastsætte bestemmelser om indskrænkninger i kravene om byggetilladelse og bygningsattest. Bestemmelsen tager sigte på tilfælde, hvor denne kontrol ikke står i rimeligt forhold til byggearbejds omfang og betydning eller i øvrigt skønnes upåkrævet.

Københavns magistrat har overfor boligministeren fremsat ønske om, at en tilsvarende hjemmel optages i Københavns byggelov. Som eksempler på områder, hvor bestemmelsen kan tænkes anvendt, har magistraten nævnt opførelse — i træ eller andet let materiale — af skure, carporte og lign. i områder med én- og tofamiliehuse og mindre væsentlige skillevægsændringer i boligbyggeri. Her vil man for søgsvis undlade krav om byggetilladelse og bygningsattest og nøjes med anmeldelse af byggearbejdet.

Inden for byggelovens område er hjemmelen i § 13, stk. 4, endnu ikke bragt i anvendelse, idet spørgsmålet om en forenkling af den offentlige byggesagsbehandling er genstand for nærmere undersøgelser, men man finder det rimeligt, at en sådan hjemmel også optages i Københavns byggelov.

*Til nr. 2.*

I lovens § 56, der indeholder hjemmel til i bygningsvedtægten at fastsætte detaljerede regler for bygnings opførelse, konstruktion, indretning og benyttelse, foreslås i et nyt stk. 2 optaget regler, som svarer til de i byggeoven foreslåede ændringer vedrørende partikelforurening fra olieyringsanlæg og støj fra byggepladser.

Forslaget går ud på, at der i bygningsvedtægten skal kunne optages regler, der sikrer, at fyringsanlæg indrettes og anvendes på en sådan måde, at de ikke ved partikelforurening af luften medfører væsentlige ulemper. Reglerne i bygningsvedtægten forudsættes udformet efter forhandlinger med boligministeren, således at der sikres overensstemmelse med de regler, der for byggeovens område tænkes optaget i bygningsreglementet. Disse bestemmelser agtes udformet på grundlag af forureningsrådets forslag, som i hovedtræk går ud på følgende:

Efter de gældende regler skal oliefyrd godkendes i sikkerhedsmæssig henseende. Denne typegodkendelse agtes udvidet til også at gælde de fyringstekniske egenskaber, og ordningen skal gælde alle former for automatiske indfyringsanordninger, d. v. s. ikke alene oliebrændere, men også kulstokere m. v.

De konstruktive krav til skorstenes lysning, konstruktion og højde agtes revideret til sikring af, at skorstenene virker efter hensigten og forurener mindst muligt.

Der må endvidere fastsættes øvre grænser for emission af faste urenheder gældende for alle fyringsanlæg. Grænserne agtes fastlagt på grundlag af et igangværende fællesnordisk undersøgelsesarbejde.

Det skal påhvile ejerne med nærmere fastsatte mellemrum at lade fyrene efterse. Kontrol med overholdelse af bestemmelserne om indretningen og driften tænkes for de mindre fyringsanlæg henlagt til skorstensfejerimestrene i forbindelse med de almindelige eftersyn i henhold til skorstensfejerinstruksen. For at sikre en effektiv kontrol med emissionsgrænsernes overholdelse, vil det formentlig være nødvendigt for bygningsmyndigheden at foretage stikprøvekontrol.

Kontrollen med partikelforureningen fra de større fyringsanlæg agtes henlagt til bygningsmyndigheden, i fornødent omfang bistået af særlig sagkundskab.

Udgifterne ved eftersynene skal afholdes af ejerne af anlæggene, men udgifterne, som ved de små fyringsanlæg vil blive beskedne, vil i almindelighed kunne forventes opvejet af en bedre fyringsøkonomi.

Stk. 2 tager endvidere sigte på at begrænse støjulemperne for omgivelserne i forbindelse med byggevirksomhed. Også bestemmelserne herom agtes i bygningsvedtægten udformet på grundlag af forureningsrådets forslag om fastsættelse af et maksimalt støjniveau.

Behovet for støjbegrænsende foranstaltninger gælder ikke kun byggearbejder, men også rene anlægsarbejder (vejarbejder og lign.). Her vil tilsvarende krav i almindelighed kunne gennemføres uden lov hjemmel, idet det offentlige, der står for den altovervejende del af anlægsvirksomheden her i landet, administrativt vil kunne fastsætte tilsvarende forskrifter.

I et nyt stk. 3 til § 56 er foreslået den i de almindelige bemærkninger omtalte hjemmel til, at der i bygningsvedtægten skal kunne fastsættes bestemmelser, der sikrer, at de bevægelseshæmmede kan få mulighed for at bo og færdes i udlejnings- og ejerlejlighedsbyggeriet, og at de kan benytte andre bebyg-